

RESUM

El Disseny és, per naturalesa, una activitat útil a la societat i la seua pràctica hauria de tenir com a objectiu indissociable la millora de la qualitat de vida d'aqueixa mateixa societat. Totes les altres activitats professionals que influeixen directament en aqueixa millora de la qualitat de vida, el benestar, la seguretat física o psíquica i la vida dels éssers humans en general, es consideren “professions d'elevat risc social” i, per aqueixa raó, es troben en l'actualitat subjectes a normatives que regulen l'accés i el seu exercici. Per les mateixes raons, el disseny també ha d'accedir a aqueix estatut de professió reglamentada per a possibilitar exercir l'activitat en qualsevol dels països de la Unió Europea sense necessitat d'altres reconeixements.

El disseny es troba encara en un procés de formació i maduració. També es troba en vies d'establir connexions amb altres àrees de coneixement entre les quals, òbviament, s'inclou l'univers de l'ètica. En ell es discuteixen principis, valors i responsabilitats que complementen els coneixements i pràctiques de naturalesa tècnica.

L'ètica es troba sempre implícita en qualsevol acció de l'ésser humà i la humanitat no sobreviu ni evoluciona sense ella. Tots nosaltres som portadors d'una dignitat originària que és consubstancial al principi d'igualtat fonamental de dret de tots els homes.

Per tant, també sembla indispensable adquirir una base ètica en les concepcions i actuacions del disseny, que siga la que imprimisca el valor transcendent d'aquesta activitat. L'adopció de patrons recognoscibles i comuns permeten una actuació justa i consistent i els models de conducta professional asseguren drets i deures de les parts, establint, sense cap dubte, els compromisos amb la qualitat i la construcció de relacions duradores.

En aquest context, sembla necessari investigar la possible manca, en l'activitat del Disseny, d'una filosofia pròpia perquè els seus professionals puguen exercir. En cas afirmatiu, serà necessari formular i proposar el marc teòric en què basar l'exercici de l'activitat.

En la nostra opinió, també sembla necessari aclarir si el Disseny, en el seu procés actual d'adaptació de conceptes i de creació de metodologies útils a la societat, pot contribuir a la recuperació del protagonisme del pensament humanístic, principalment a través d'una praxi recolzada per valors perceptibles en l'enaltiment i respecte per la condició humana, pel medi ambient que suporta la vida i per l'explotació sostenible dels recursos naturals.

Tenint en compte aquest objectiu, hem considerat pertinent seguir el camí que cobreix els següents aspectes: s'han estudiat comparativament les normatives de professions afins; s'ha investigat i analitzat la possible necessitat d'una normativa per a l'activitat de disseny; es va estructurar l'aplicabilitat d'una normativa; s'ha definit una proposta legislativa; es van analitzar les possibles implicacions per als dissenyadors de la implementació d'una normativa i, davant l'existència d'una normativa, s'han identificat els aspectes més rellevants per als

---

beneficiaris dels serveis de disseny i s'han avaluat les implicacions en les relacions del disseny amb la societat.

Amb aquest treball de recerca, s'ha pretès, principalment:

- Definir una base filosòfica que fonamente l'exercici de l'activitat;
- Identificar les preocupacions ètiques i deontològiques que han de ser observades pels dissenyadors, en les seues relacions amb els clients, amb els beneficiaris dels serveis de disseny, amb els seus companys, amb el medi ambient i amb l'ús sostenible dels recursos naturals;
- Contribuir al prestigi de la professió i al reconeixement de la importància del disseny i dels dissenyadors per a la construcció d'un món millor i d'un futur amb futur.

PARAULES CLAU

Disseny; Dissenyadors, Societat, Ètica; Deontologia; Medi ambient; Sostenibilitat; Normativa.